

[Knud Jespersen.]

klusion, at nu må man prøve at regere med befolkningsflertallets interesser og i stedet udfordre storkapitalen.

Man kan som sagt vælge enten at videreføre den fallerede politik og bevare klassesamfundet med alle dets krise- og sygdomssymptomer eller sætte ind på en ny politik med et virkelig demokratisk perspektiv i. Det er noget af det, vi prøver at tegne op i vores korte bemærkninger omkring ændringsforslagene.

Må jeg så sige: jeg takker naturligvis for blomsterne fra hr. Poul Dams side: at vi har lavet et godt stykke arbejde. Jeg kunne mærke på tornene, at der var tale om roser, men roser og navnlig de røde er jo også velkomne i vores del af folketinget.

Jeg kan derimod ikke helt på samme måde kvittere med samme venlighed. Jeg står nemlig lidt uforstående over for — og havde håbet, at hr. Poul Dam havde sagt noget om det — at SF i finansudvalget, som det fremgår af ændringsforslag nr. 185, faktisk er gået ind for en nedskæring af dagpengene ved sygdom eller fødsel på 40 mill. kr. Nu ved jeg, at man kan tale meget om skøn, hr. Poul Dam, og det er muligt, at vores skøn på de 500 mill. kr. er for lavt, men jeg tror da hverken hr. Poul Dam eller SF kan skønne, hvor mange børn der måtte blive født i 1974, og hvor mange dagpenge der bliver nødvendige på grund af sygdom.

Der er en række flere ting. Desværre er tiden jo beskåret i folketingsdebatten derom, men vi forstår heller ikke, at man går ud fra, at man kan skønne, der bliver færre invalidepensionister, og ikke tage hensyn til inflationen — og det gør SF jo ved at tilslutte sig ændringsforslag nr. 186 i tillægsbetænkningen, hvor man går ind på at lave en nedskæring på 40 mill. kr. til invalidepension m.v.

Jeg håber, at der er tale om en misforståelse, sådan at SF i virkeligheden ikke vil støtte disse nedskæringer, men er lidt bange, da SF ved også at tilslutte sig ændringsforslag nr. 188 omkring invalidepensionister og folkepensionister faktisk støtter en nedskæring på 48 mill. kr., der i ændringsforslag nr. 70 er forhøjet til 92 mill. kr. Det samme kunne for den sags skyld siges om ændringsforslag nr. 193: nedskæring med 31 mill. kr. til husmoderafløsning og hjemmehjælp.

Vi finder, at det er en underlig facon. Det er at føre sparepolitikken i en forkert retning, og det er ligesom at underlægge sig det finansudvalgsflertal, der er.

Det var ikke så pæne blomster, jeg havde, men det er jo for så vidt SF's egen skyld, hvis ikke der er tale om trykfejl. Hvis de har et sådant skøn, at de kan sige, hvor mange invalidepensionister vi måtte få, skønt nedslidningen af arbejdskraften øges og der ikke er gjort noget for at bedre miljøet på arbejdspladserne, så vil vi da gerne vide, hvilke geniale informationer der ligger bag en sådan bedømmelse.

Jeg har også et lille spørgsmål, som jeg vil gøre opmærksom på. Vi støtter naturligvis SF's ændringsforslag nr. 76 i tillægsbetænkningen, hvor man foreslår hele kontoen for EF strøget; det er også noget af det, vi har peget på. Vi forstår bare ikke, at SF står alene med det, idet retsforbundet, SF og kommunisterne i denne sag jo ofte har optrådt enigt.

Jeg ved, at der ikke er store muligheder for, at dette folketing med et flertal vil godtage disse rigtigt foreslåede besparelser, der indeholder perspektiv om en ny politik, og som samtidig indeholder løsningen på de sygdoms- og kriseproblemer, vi har i vort samfundssystem. Vi taler ikke om at redde kapitalismen, men vi taler om at skåne menneskene under disse vanvittige forhold, som kapitalismen har åbnet for dem.

Flygaard (DR):

Under behandlingen i det politisk-økonomiske udvalg af retsforbundets spareforslag blev det klart for os, at vi ikke havde politisk mulighed for at trænge igennem med vore forslag. Vi havde stillet forslag om besparelser på 4,4 mia kr. Dertil kan vi lægge den omkostningsdæmpende ydelse på 1,9 mia kr., som vi er modstandere af.

Nu gjorde hr. Christophersen nogle venlige bemærkninger omkring retsforbundets spareforslag, i hvert fald for så vidt angår den rent tekniske udformning, og jeg forstod også, at hr. Christophersen på flere områder sådan set havde en vis sympati for forslagene, hvis han var frit stillet.

Vi lod vores besparelsesforslag ledsage af nogle generelle bemærkninger, og dér anførte vi bl. a., at kun almene samfundsinteresser bør tilgodeses over de offentlige kasser, hvor-